

”ميئي بچي - تمھين ڪي پي وگھن روپ نھين بننا هئ، آندر ۾ ڪويي ڪمي  
هو تو اسي نکال دو، يهي سميم هئ سچا هيروا بنني ڪا“

پرشن :- ڪس بات ڪي دفیکت آتي هين آتما ڪي وئليو ڪم ھوني لگتني هئ؟

اُتر :- پھلا دفیکت آتا هئ آپوئر تا ڪا. جب آتما پوئر هئ تو اسڪي گريد بہت اونچي هئ.

وھ آمليه رتن هئ. نمستي لائق هئ. امپيوُرٽي ڪا ٿورا ڀي دفیکت وئليو ڪو ختم کر دینا هئ.

آب تمھين باب سماں ايور پيوئر هيروا بننا هئ. بابا آيا هئ تمھين آپسماں پوئر بناني. پوئر بچون

کو هين ايك باب ڪي ياد ستائيني. باب سين اتُوت پيار ھونگا. ڪي ڪسي کو دُک نھين

دينگي. بہت ميني ھونگي.

اوم شانتي . دبل اوم شانتي ڀي ڪھ سڪني هئ. بچي ڀي جانتي هئ اور باب دادا ڀي  
جانتي هئ. اوم شانتي ڪا ارث هئ مئ آتما شانت سوروپ ھون. اور بروبر شانتي ڪي ساڳر، سک  
ڪي ساڳر، پوئر تا ڪي ساڳر باب ڪي سنتان ھون. پهلي پهلي هئ پوئر تا ڪا ساڳر. پوئر بنني ۾  
ھين منشون ڪو تکلیف هوئي هئ. اور پوئر بنني ۾ بہت گريدس هئ. هرايڪ بچا سمجھ سکتا  
ھئ، يه ڀي گريدس بيڌي جاتي هئ. آپي هم سڀپور ٻني نھين هئ. ڪھان نه ڪھان ڪويي ۾  
ڪس پرڪار ڪي، ڪويي ۾ ڪس پرڪار ڪي دفیکت ضرور هئ پوئر تا ۾ اور ڀوگ ۾. ديهه آپمان  
۾ آني سين هين دفیکت ھوتی هئ. ڪويي ۾ ڪم دفیکت ھوتی هئ. قسم  
قسم ڪي هيري ھوتی هئ. انکو ڦر مئنگنيفاء گلاس سين دیکا جاتا هئ. تو جئسي باب ڪي پرم  
آتما ڪو سمجھا جاتا هئ، وئسي آنمائون (بچون) ڪو ڀي سمجھنا ھوتا هئ. يه رتن هئ نان. رتن  
ڀي سڀ نمستي لائق هئ. موتي، ماڻڪ، پُڪراج آد سڀ نمستي لائق هئ. اس ليئي سڀ ورائتني  
دالي جاتي هئ. نمبروار پرشارت آنسار تو هئ نان. سمجھتني هئ بيدھ ڪا باب هئ اوناشي گيان  
رتنوں ڪا جواهري، وھ ايك هين هئ. جواهري ڀي انکو ضرور ڪھينگي. گيان رتن ديتني هئ نان  
اور ڦر رٿ ڀي جواهري، وھ ڀي رتنوں ڪي وئليو ڪو جانتي هئ. جواهرات ڪو بہت آچي ريت  
مئنگنيفاء گلاس سين دیکنا ھوتا هئ. اس ۾ ڪھان تک دفیکت هئ. يه ڪونسا رتن هئ؟ ڪھان  
تک سروسبل هئ؟ دل ھوتی هئ رتنوں ڪو دیکني ڪي. آچا رتن ھونگا تو اسڪو بہت پيار سين  
ديکينگي. يه بڙا آچا هئ. اسڪو تو سوني ڪي دٻي ۾ رکنا چاهيئي. پُڪراج آد ڪو سوني ڪي دٻي  
۾ نھين رکا جاتا هئ. يهان ڀي جئسي بيدھ ڪي رتن بنتي هئ. هرايڪ آپني دل ڪو جانتي هئ  
مسئن ڪس پرڪار ڪا رتن ھون؟ هماري ۾ ڪويي دفیکت تو نھين هئ؟ جئسي جواهرات ڪو آچي  
ريت دیکا جاتا هئ، وئسي هرايڪ ڪو دیکنا پرتا هئ. تم تو هو هين چئتن رتن. تو هرايڪ ڪو آپني  
ڪو دیکنا هئ ڪھان تک سبز پري، نيلم پري ٻني هئ. جئسي قولون ۾ ڀي ڪويي سدا گلاب،  
ڪويي گلاب، ڪويي ڪئسي ھوتی هئ. تمھاري ۾ ڀي نمبروار هئ. هرايڪ آپني ڪو آچي ريت  
جان سكتي هئ. آپني ڪو دیکو سارا دن ڪيا ڪيئا؟ بابا ڪو ڪننا ياد ڪيئا؟ يه ڀي بابا نين ڪھ  
ديئا هئ ڪ گرهست وھنوار ۾ رهتي ھوئي باب ڪو ياد ڪرنا هئ. بابا نين نارد ڪو ڀي ڪھا آپني  
شك ڪو دیکو. يه ڀي ايك درشتانت هئ. تم جو بچي هو، ايك ايك ڪو آپني ڪو آچي ريت

دیکنا هئ. جاچ ڪرنی هئ ڪ جس باپ دواران هم هیری بنتی هئ اُنکی ساث همارا لؤکھان تک هئ؟ اور ڪوئی طرف ورتی تو نهین جاتی هئ؟ ڪھان تک میرا دئوی سپاڻه هئ؟ سپاڻه پی منش کو بہت ستاتا هئ. هرایک ڪو تیسرا نیتر ملا هئ. اُن سین آپنی جاچ ڪرنی هئ. ڪھان تک مئن باپ ڪی یاد ۾ رہتا ھون؟ ڪھان تک میری یاد باپ ڪو پھونچتی هئ؟ اُنکی یاد ۾ رہ رومانچ ایکدم کری هو جانی چاھیئی. پرنتو باپ خد ڪھتی هئ مايا ڪی وگھن ائسی هئ جو خوشی ۾ آنی نهین دیتی هئ. بچی جاننی هئ آپی هم سڀ پرشارثی هئ. رزلت تو پچاڙی ۾ نکلنی هئ. آپنی جاچ ڪرنی هئ. فلوداگ) آد آپی تم نکال سکتی هو. ایکدم پیوئر دائمند بننا هئ. اگر ٿورا پی دفیکت ھونگا تو سمجھه جائینگی. هماری وئلیو پی ڪم ھونگی. رتن هئ نان. باپ تو سمجھاتی هئ بچی ایور پیوئر وئلیوبل هیرا بننا چاھیئی. پرشارت ڪرانی لیئی پِن پِن پرکار سین باپ سمجھاتی هئ.

(آج یوگ ڪی سميءه بیچ ۾ باپ دادا صندلي سین اوٹ ڪر سپا ڪی بیچ ۾ چکر لڳاء ایک ایک بچی سین نئن ملاقات ڪر رہي ٿي) بابا آج ڪيون اُنی؟ دیکنی لیئی ڪوئن کوئن سروسبل بچا هئ؟ ڪيونک ڪھان ڪوئی، ڪھان ڪوئی بئنی رہتی هئ. تو بابا نین اوٹ ڪر ایک ایک ڪو دیکا ان ۾ کیا گھٹ هئ؟ اِنکا ڪتنا لؤھئ؟ سڀ بچی سنمک بئنی ھوئی هئ، تو سپی بہت پیاري لگتی هئ. پرنتو یه تو ضرور هئ نمبروار پرشارت آنسار ھین پیاري لگینگی. باپ ڪو تو معلوم هئ کیا کیا ڪس ۾ دفیکت هئ؟ ڪيونک جس تن ۾ باپ نین پرویش کیئا هئ، وہ پی اپنی جاچ ڪرتی هئ. یه دونو باپ دادا اکنی هئ نان. تو جتنا جو اورون ڪو سک دیتی هئ، ڪوئی ڪو دک نهین دیتی هئ، وہ چپی نهین رہ سکتی هئ. گلاب، موگرا ڪب چپی نهین رہ سکینگی. باپ سڀ ڪُھ بچون ڪو سمجھاء ڦر بچون ڪو ڪھتی هئ مام ایکم یاد ڪرو تو تمھاري کاد نکل جائی. یاد ڪرنی سميءه ساري دن ۾ جو ڪُھ کیئا هئ، وہ پی دیکنا هئ. میری ۾ کیا اوَغٹ هئ، جو بابا ڪی دل پر اتنا نهین چڙه سکتی؟ دل پر سو تخت پر. تو باپ اوٹ ڪر بچون ڪو دیکتی هئ، هماری تخت ڪی واسي ڪوئن بننی والی هئ؟ جب سميءه نزديک آتا هئ، تو بچون ڪو جھت معلوم پر جانا هئ هم ڪھان تک پاس ھونگی؟ ناپاس ھونی والی ڪو پھلي سین ھين معلوم پر جانا هئ ڪھارکس ڪم ھونگی. تم پی سمجھتی هو همکو مارکس تو ملنی هئ. هم استوجدت هئ، ڪسکي؟ پیچوان ڪی. جانتی هئ وہ اس دادا دواران پڙھاتی هئ. تو ڪتنی خوشی ھونی چاھیئی. بابا همکو ڪتنا پیار ڪرتی هئ، ڪتنا مینا هئ، تکلیف تو ڪوئی دیتی نهین. صرف ڪھتی هئ اس چکر ڪو یاد ڪرو. پڙھائي ڪوئی جاستي نهين هئ. ايم آبجيڪت ساميڪي کرا هئ. ائسا همين بننا چاھیئي. دئوي گٽون ڪي ايم آبجيڪت هئ. تم دئوي گھڻ ڏارطن ڪر اِن جئسا پؤتر بنتي هو تب ھين مالها ۾ پروئي جاتي هو. بيدن ڪا بابا همکو پڙھاتي هئ. خوشی ھوتی هئ نان. بابا ضرور آپسماڻ پیوئر ناليجفل بنائينگي. اس ۾ پؤترقا، سڪ، شانتي سڀ آ جاتي هئ. آپي ڪوئي پي پريپورٽ نهين بنا هئ. افت ۾ بننا هئ. اُسڪي لیئي پرشارت ڪرنا هئ. باپ ڪو تو سپي پیار ڪرتی هئ. "بابا" ڪھ ڪر تو دل هين ڪل جاتا هئ. باپ سين ورثا ڪتنا پاري ملتا هئ. سواءِ باپ ڪي اور ڪھان پي دل نهين جائينگي. باپ ڪي یاد ھين بہت ستاني چاھیئي. بابا، بابا، بابا، بہت پیار سين باپ ڪو یاد ڪرنا ھوتا هئ. راجا

کا بچا ہونگا تو انکو راجائی کا نشا ہونگا نان۔ آپی تورا جائون کا مان نہیں رہا ہئ۔ جب پرتش گورنمنٹ ڈی تو انہوں کا بہت مان ڈا۔ سپ انکو سلام پر تی ڈی سوا وائیسرا ڈی۔ باقی سپ نمیں کرتی ڈی راجائون کو۔ آپی انہوں کی گتی کیا ہو گئی ہئ۔ یہ پی تر جانتی ہو کے یہ کوئی آکر راجائی پد نہیں لینگی۔

بابا نین سمجھایا ہئ مئن غریب نواز ہون۔ غریب جہت باپ کو جان لیتی ہئ۔ سمجھتی ہئ یہ سپ کچھ انکا ہئ۔ انکی شریمت پر ہیں ہم سپ کچھ کرینگی۔ انہوں کو تو اپنا ڈن کا نشا رہتا ہئ اس لیئی وہ ائسی کر نہ سکی۔ اس لیئی باپ کھتی ہئ مئن ہوں غریب نواز۔ باقی ہان، بڑوں کو اٹایا جاتا ہئ، کیونک بڑوں کی کارٹ ڈر غریب پی جہت آ جائینگی۔ دیکینگی اتنی بڑی بڑی لوگ پی یہاں جاتی ہئ، تو وہ پی آ جائینگی۔ پرنتو غریب بچاری بہت درتی ہئ۔ ایک دن وہ پی تمہاری پاس آئینگی۔ وہ دن پی آئینگا۔ ڈر انہوں کو جب تم سمجھائینگی تو بڑی خوش ہونگی۔ ایکدم چتک جائینگی۔ انہوں کی لیئی پی تر خاص تائیم رکینگی۔ بچوں کی دل ڈر آتا ہئ ہمکو تو سپی کا اذار کرنا ہئ۔ وہ پی پڑھ بڑی آفیسرس آد بن جاتی ہئ نان۔ تم ہو ایشور یہ میشن۔ تمکو سپکا اذار کرنا ہئ۔ گائیں پی ہئ نان پیلٹی کی پیر کائی۔ وویک پی کھتی ہئ داں سدا غریبوں کو کرنا ہئ، شاہوکاروں کو نہیں۔ تمکو آگی چل کر یہ سپ کچھ کرنا ہئ۔ اس ڈر یوگ کا بل چاھیئی۔ جس سین وہ کشش ڈر آ جائی۔ یوگ بل کم ہئ کیونک دیھ آپمان ہئ۔ ہر ایک اپنی دل سین پوچھی ہمکو کھان تک باپ کی یاد ہئ؟ کھان ہم قستی تو نہیں ہئ؟ ائسی اوستا چاھیئی، جو کسکو پی دیکنی سین چلائمانی نہ ہو۔ بابا فرمان کرتی ہئ دیھ آپمانی مت بنو۔ سپکو اپنا پائی سمجھو۔ آتما جانتی ہئ ہم پائی پائی ہئ۔ دیھ کی سپ ڈرم چوڑنی ہئ۔ انت ڈر اگر کچھ پی یاد پرا تو ڈند پر جائینگا۔ اتنی اپنی اوستا مضبوط بنانی ہئ اور سروس پی کرنی ہئ۔ اندر ڈر سمجھنا ہئ ائسی اوستا جب بنائیں تب یہ پد مل سکتا ہئ۔ باپ تو آچی ریت سمجھاتی ہئ، بہت سروس رہی ہوئی ہئ۔ تمہاری ڈر پی بل ہونگا تو انکو کشش ہونگی۔ انیک جنمون کی کٹ لگی ہوئی ہئ، یہ تر خیالات تم برہمٹون کورکنی ہئ۔ سپی آتمائون کو پاؤں بنانا ہئ۔ منش تو نہیں جانتی، یہ تر جانتی ہو سو پی نمبروار پرشارت آنسار۔ باپ سپ باتیں سمجھاتی رہتی ہئ، اپنی جاچ کرنی ہئ۔ جئی بابا بیکد ڈر کری ہئ، بچوں کو بیکد کا خیال کرنا ہئ۔ باپ کا آتمائون ڈر کتنا لؤ ہئ۔ اتنا دن لؤ کیون نہیں ڈا؟ کیونک دفیکتید ڈی۔ پنت آتمائون کو کیا لؤ کرینگی۔ آپی تو باپ سپکو پنت سین پاؤں بنانی آئی ہئ۔ تو لؤلی ضرور بننا پر تا ہئ۔ بابا ہئ ہیں لؤلی، بچوں کو بہت کشش کرتی ہئ۔ دن پر ت دن جتنا پوتھی جائینگی تمکو بہت کشش ہونگی۔ بابا ڈر بہت کشش ہونگی۔ اتنا کینچینگی جو تم نہیں سکینگی۔ تمہاری اوستا نمبروار پرشارت آنسار ائسی آ جائینگی۔ یہاں باپ کو دیکتی رہینگی تو بس سمجھینگی آپی جاکر بابا سین ملیں۔ ائسی بابا سین ڈر کی پی بچرینگی نہیں۔ باپ کو ڈر کشش ہوتی ہئ بچوں کی۔ اس بچپی کی تو کمال ہئ۔ بڑی آچی سروس کرتی ہئ۔ ہان، کچھ دفیکت پی ہئ ڈر پی اوستا آنسار تائیم پر بڑی آچی سروس کرتی ہئ۔ کوئی کو دک دینی جئی آسامی نہیں دیکنی ڈر آتی ہئ۔ بیماری آد ہوتی ہئ تو وہ ہئ کرم پوچھ۔ خد پی سمجھتی ہئ جب تک یہاں ہئ، کچھ

نم کُچ ہوتا رہینگا۔ پل یہ رت ہئے قریبی کرم یوگ تو پچاڑی تک پوگنا ہیں ہئے۔ ائسی نہیں، مئن ان پر آشیرواد کروں۔ انکو یہ آپنا پرشارت کرنا ہئے۔ ہان، رت دیئا ہئے، اُسکی لیئی کُچ اضافا دی دینگی۔ بہت پانڈیلیان گئی یہی آتی ہئے۔ گئی یہی سین چوت کر آتی ہئے، اُنھوں کا جتنا لو رہتا ہئے اُتنا اور کوئی کا نہیں۔ بہتوں کا لو بلکل نہیں ہئے۔ اُن پانڈیلیون کی لو سین تو کسکی یہی پیٹ نہیں کر سکتی۔ پانڈیلیون کا یوگ یہی کوئی کم مت سمجھنا۔ بہت یاد ہے روتی ہئے۔ بابا، او بابا، کب ہم آپ سین ملینگی؟ بابا، وشو کی مالک بنانی والی بابا، آپ سین ہم گئی ملینگی؟ ائسی ائسی پانڈیلیان ہئے۔ جو پریم کی آنسوں بھاتی رہتی ہئے۔ وہ اُنکی دک کی آنسوں نہیں ہئے وہ آنسوں پیار کی موتی بن جاتی ہئے۔ تو اُن پانڈیلیون کا یوگ کوئی کم توریتی ہئے۔ یاد ہے بہت ترقتی ہئے۔ او بابا ہم آپ سین کب ملینگی؟ سپ دک متنانی والی بابا۔ باب کھتی ہئے جتنا سمیہ تم یاد ہے رہینگی، سروس یہی کریںگی، پل کوئی بندن ہے رہتی ہئے، خد سروس نہیں کرتی پرنتو یاد کا یہی بہت اُنھوں کو بدل ملتا ہئے۔ یاد ہے سین سپ کُچ سمایا ہوئا ہئے، ترقتی رہتی ہئے۔ بابا کب موقعا ملینگا جو ہم آپ سین ملینگی؟ کتنا یاد ہے رہتی ہئے۔ آگی چل دن پرت دن تمکو زور سین کینچ ہوتی رہینگی۔ اشنان کرتی، کاریہ کرتی یاد ہے سین رہینگی۔ بابا، کیا وہ دن ہونگا جو یہ بندن خلاص ہونگی؟ بچاری پوچتی رہتی ہئے بابا، یہ ہمکو بہت تنگ کرتی ہئے، کیا کریں؟ بچوں کو مار سکتی ہئے؟ پاپ تو نہیں ہونگا؟ باب کھتی ہئے آج کلہ کی بچی تو ائسی ہئے جو بات مت پوچھو! کسکو پتی سین دک ہوتا ہئے تو اندر ہے سوچتی ہئے کب یہ بندن چھوٹی تو ہم بابا سین ملی۔ بابا، بہت کڑا بندن ہئے، کیا کریں؟ پتی کا بندن کب چھوٹینگا؟ بس، بابا بابا کرتی رہتی ہئے۔ اُنکی کشش تو آتی ہئے نان۔ اُبلائین بہت سہن کرتی ہئے۔ بابا بچوں کو ذیرج دیتی ہئے بچی، تم باب کو یاد کرتی رہو تو یہ سپ بندن ختم ہو جائینگی۔ اچا!

میثی میثی سکیلڈی بچوں پرست مات۔ پتا بابا داد کا یاد پیار اور گڈمارننگ۔ روحانی باب کی روحانی بچوں کو نمستی۔

### ڈارٹا کی لیئی مکیہ سارہ۔

- (1) آپنی جاچ کرنی ہئے کے ہماری ہے کوئی اوگٹ تو نہیں ہئے؟ کھان تک ہماری یاد باب تک پھونچتی ہئے؟ ہمارا سپاٹ دئوی سپاٹ ہئے؟ ورتی اور طرف پتکتی تو نہیں ہئے؟
- (2) ائسا لوئی بننا ہئے جو باب کو کشش ہوتی رہی۔ سپکو سک دینا ہئے۔ پیار سین باب کو یاد کرنا ہئے۔

**وردان - پرماتم کاریہ ہے سہیوگی بن سرو کا سہیوگ پراپت کرنی والی سللتا سوروپ پیٹ**  
 جهان سرو کا امنگ اتساہ ہئے، وہاں سقلتا سیم سمیپ آکر گلی کی مالھا بن جاتی ہئے۔ کوئی یہی وشاں کاریہ ہے ہرایک کی سہیوگ کی اُنگلی چاھیئی۔ شیوا کا چانس ہرایک کو ہئے، کوئی یہی بھانا نہیں دی سکتا کہ مئن نہیں کر سکتا، سمیہ نہیں ہئے۔ اونتی بئنتی 10-10 منٹ یہی شیوا کرو۔ طبیت نیک نہیں ہئے تو گھر بئنی کرو۔ منسا سین، سک کی ورتی، سکمیہ استتی سین سکمیہ سنسار بناؤ۔ پرماتم کاریہ ہے سہیوگی بنو تو سرو کا سہیوگ ملینگا۔ سلوگن - پرکرتی پتی کی سیت پر سیت ہو کر رہو تو پرستیوں ہے آپسیت نہیں ہونگی۔